

на колесница та, герой тѣ призоваваше име то на пріятеля си и думаше: „Не са гнѣви и не ревнувай, Патрокле, ако са научишъ въ преисподня та, че азъ връщамъ Гекторово то тѣло на баща му! Той ми донесе достоинъ икупъ и за тебе дѣлъ ще остане.“

Тогасъ Ахиллъ са върнѣлъ въ чадѣра си, сѣднѣлъ пакъ при царя и му рекълъ: „Видишъ, старче, сынъ ти е икупенъ. Той лежи въ колесница та облеченъ въ почетна одежда. Щомъ са покаже зора та, можешъ да го видишъ — и да го завезешъ съ себе си. Но до тогасъ да са погрижемъ за вечеря; ты ще имашъ доста време да оплаквашъ милья си сынъ, кога то го завезешъ въ града; той е достоинъ за много сълзы!“ Слѣдъ туй Ахиллъ заповѣдалъ да са пригрови трапеза та и угости Пріама. Во време то на вечеря та, Пріамъ са чудеше на рѣста на героя, а Пелидъ на пълно то съ достоинство лице и на мѣдритѣ рѣчи на стареца. Подиръ туй пригровихъ му постелка и Ахиллъ обѣщаль да даде премиріе за деветъ дни за да са погребе почетно благородный тѣ Гекторъ. Злочестый тѣ отецъ не можиль да заспи, предъ да съмне, еви му са Гермесъ и го подканяше да са върне въ Троя. Тогасъ Пріамъ станѣлъ и съ драгія трупъ върнѣлъ са назадъ въ плачуца та Троя. И

10. Преземанье то на Троя.

Като са измаяхъ десетъ гѣдины предъ Троя и направихъ толкъосъ боѣве на празно, Гърцы тѣ прибѣгнахъ на конецъ на хитрость. По съвѣта на Одиссея, тѣ насѣкли въ лѣсита та гора, Ида, високи елхы, а искусный тѣ герой Епеосъ изработиль отъ тѣхъ грамаденъ конь. Най напредъ той направиль крака та, послѣ коrema и надъ него извилъ като сводъ гърба, отпредъ шія та и надъ нея направиль прекрасна грива, коя то са развѣваше по въздуха. Глава та и опашка та снабдилъ съ много космы, на глава та приковаль заострены уши, а въ чело то туриль стѣкляны, блѣскавы очи — съ една рѣчь, сѣщо живъ конь. На художника помагала Минерва